

ELLA S'EQUIVOCA

<<Li tremolen els dits...primer el 0.. el 9...l'1. Ella penja el telèfon.

-No, no puc! És el meu marit, no li puc fe això. Ell m'estima, el que passa és que de vegades s'enfurisma i ho paga amb mi, però..M'estima.

La por al descontrol i a la impotència davant d'una altra baralla caòtica són els motius pels quals ella es menteix. Ella té por a la veritat.

La suor freda recorre el seu rostre mesclant-se amb les llàgrimes afilades de terror. Suor que pas a pas reacciona amb la sang que bull de les cicatrius entreobertes. Ella està sofrint.

Què faig? L'ampolla amb el missatge d'ajuda no obté resposta.

Vol córrer i no parar mai. El mirall no l'enganya: Allí de peu, més morta que viva, la seva mirada opaca amaga el desig gris d'una fugida silenciosa. Però el baf del seu alè entretallat enfosqueix el seu reflex i ella ja no pot reconèixer-se. Fa temps que no es reconeix. Ella està patint.

Ell s'ha escapat a comprar un paquet de tabac i tornarà en qualsevol moment. S'acaba el temps per fugir. El temps s'accelera i la seva angoixa s'allarga.

Ella té la cara massacrada per dos cops de puny, dos costelles trencades i mil petites ferides sagnants de dolor insofrible. I segueix pensant que ell l'estima. Ella s'equivoca.>>

Aquest fragment (d'una situació hipotètica que m'he inventat) intenta mostrar el sofriment d'una dona que es sent impotent davant d' un marit que la maltracta. Parlem doncs, de violència de gènere. Segons l'ONU, "la violència contra les dones és tot acte de violència que es basa en el fet de pertànyer a aquest sexe, que tingui o pugui tenir com a resultat un dany o patiment físic, sexual o psicològic per a les dones."

Però la violència de gènere és molt més que una freda definició arbitrària. La violència de gènere, és dolor, patiment, impotència, angoixa,etc.

Es necessari sensibilitzar la ciutadania sobre aquest tema polèmic d'abusos de poder, sobretot, en l'àmbit domèstic.

La igualtat entre gèneres no ha de semblar una utopia, com la pau entre totes les nacions. La igualtat és fonamental, el respecte ha de ser la base de qualsevol relació interpersonal ja sigui del mateix o diferent sexe.

La violència és només una manifestació de ignorància del individu davant una situació que no sap afrontar.

La societat evoluciona i és absurd parlar de sexe dèbil. Ara qualsevol dona pot aconseguir el que es proposi i no pel fet de ser dona, si no pel fet de ser persona. La dona d'avui dia no necessita ajuda, necessita que la respectin i la valorin. El respecte que durant la història a la dona se li ha negat.

Tot home i dona gaudeix del dret de ser respectat i alhora, el deure de respectar; Aquest hauria de ser l'objectiu per radicar qualsevol tipus de violència. Cooperar entre nosaltres, reivindicar el dret de la igualtat, la tolerància,... Són valors, a tenir en compte, que ens ajudaran a evolucionar com a societat humana i racional per facilitar una mica més la convivència.